

HÚSVÉT 2. VASÁRNAPJA**C év**

1– 4 oldal

Olv.: ApCsel 5,12-16 – Jel 1,9-11a.12-13.17-19 – Jn 20.19-31

Jézus megjelenik Tamásnak

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Majdnem azzal kezdtem: „Dicsőség Jézus Krisztusnak!” A görög katolikusok köszöntik így egymást és a Krisztus feltámadása utáni hét napjait így nevezik: a fényes hét napjai. Ma, húsvét 2. vasárnapja - ahogy olvastam valahol - egy rendes vasárnap. Igen, rendes vasárnap, de minden vasárnap kis húsvét. Amikor vasárnapról-vasárnapra összegyülekezünk, akkor a húsvétot ünnepeljük. Húsvétot, ami az öröm ünnepe, a hit ünnepe. Az ember eszével addig jut el: hiszem, amit látok.

***Jézus azt mondta Tamás apostolnak:
„Boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek!”***

A hit a mi esetünkben
az apostolok tanúságtételére hivatkozik!
Az emberek hite
a mi tanúságtételünkre hivatkozik!
Ha nincs hitük,
akkor nincs mire hivatkozniuk!

A mai vasárnapon - ami a hit évében a hit vasárnapja, az irgalmasság vasárnapja – ezen gondolkodjunk el. Mekkora a felelősségünk! A világ hite a mi magatartásunk függvénye! Ezt nem lehet lerázni magunkról. Hogyan higgyenek az emberek, amikor ide nem jönnek. Azok sem jönnek el, akik általában vasárnaponként el szoktak jönni. Azok, akik soha se teszik be lábukat a templomba, hogyan higgyenek?

***Hogyan jussanak el az emberek egy hitre épülő világba?
Csak általunk!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Húsvét az öröm, a hit ünnepe. Nem népszokás: nem húsvéti tojás, nem nyuszi, nem locsolás. A népszokások nagyon fontosak, tartsuk is meg őket. Önazonosságunk megőrzése szempontjából jelentősek. De a húsvét nem erről szól. Húsvét a hit ünnepe. Ebben az esztendőben az Egyház középpontba a hitet állítja. A mai vasárnap különösképpen is a hit vasárnapja, régen fehérvasárnapnak is nevezték, ekkor voltak az elsőáldozások, a kicsinyek elindulása - a hitre hivatkozva - az élet útján.

A hit szerinti élet egy új életformát jelent!

Amikor a hitet hangsúlyozzuk, akkor egy másfajta világra gondolunk, arra a világra, amely azok által formálódik és alakul, akik hisznek. Azt hallottuk, hogy

***Isten azt akarja,
Jézus Krisztus által kinyilatkoztatta,
hogy a hit által életetek legyen!
Ezek szerint a hitre való hivatkozás
egy új életformát jelent!***

A mai vasárnap nem csupán Jézus önkinyilatkoztatása, hogy megjelenik az apostoloknak, fölfedi magát, megmutatja magát, hanem a hit születése is és elindulás azon az úton, amely úton Jézus járt. Erre az útra küldi mindazokat, akik szívében megszületett a hit, hogy tegyenek tanúságot Róla ebben a világban. Nagyon-nagyon fontos, hogy rögtön hozzátegyük:

***A hitre hivatkozó magatartás világot formál!
A hit és a cselekedetek összetartoznak!
Hitünket csak a cselekedetek által tudjuk megmutatni!***

Jézus megjelenik Tamás apostolnak

Tomás apostol azt mondta: „Csak azt hiszem, amit látok!” Ez az emberi okoskodás, az emberi gondolkodás. Jézus megmondott előre mindent. Tamás gyengesége abban állt, hogy nem tudott visszagondolni Jézus szavaira. Még mélyült az ő gyengesége az által, hogy nem hitt apostoltársainak. Ezért Jézus megadta neki azt a lehetőséget, amit apostoltársai megkaptak és a nyolcadik napon találkozhatott Jézussal. Ez a találkozás mindent eszébe juttatott, amit Jézustól tanult. Megalázkodva - azt is mondhatnám szégyenkezve - vallotta meg Jézushoz tartozását, fejezte ki hitét.

Rendkívül fontos, hogy hitünket és tanúságtévő életünket egy kézbe vegyük. A mi lehetőségünk, amit Jézus mondott Tamásnak is:

„Boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek!”

Ezt az időt követően mindenkinek a hite az apostolok tanúságtételén alapul. Elfogadták, elhitték azt, amit az apostolok mondtak:

***„Mi láttuk azt, amit láttunk,
és erről tanúságot teszünk, hogy ti is higgyetek!”
A Krisztus utáni időszak
a tanúságtévők magatartására épül, a mi hitünk is!***

Az első közösség története

Miképpen formálódott, alakult – a hitre hivatkozva – az a közösség, amely Egyház lett, az Egyház aprócska magja? Ebből a kicsinyke magból nőtt ki a Világegyház, amelyhez mi is tartozunk. Ennek a Világegyháznak az a küldetése, hogy minél több embert elsegítsen arra, hogy Istenre hivatkozva a hit szerint formálja, alakítsa az életét. Ezek nem nagy igazságok, hanem a mindennapok igazságai. Ha figyeljük az első közösség történetét, akkor minden világos lesz számunkra.

Még nincs szó húsvétról. Jézus, mint vándorprédikátor járja Izrael útjait. Egyre nagyobb tömeg gyűlik köréje és hallgatják, mert ember így még nem beszélt. Ezek az emberek tanulni is akarnak Jézustól, azt a fajta gondolkodást, ahogy Jézus gondolkodik. Hallgatói mindannyian zsidók voltak, akiknek a vallási törvényeik, előírások, szokások megnehezítették, hogy ráhangolódjanak arra, amit Jézus mond. Jézus homlokegyenest mást mondott, mint amikbe ők belenőttek. Föl se fogták, hogy egy hatalmas történés szereplői.

Egy új világ születésének szereplői!

Az történik, hogy amikor Jézus értük meghal és feltámad, akkor kiderül, hogy itt nem csupán arról van szó, hogy egy tant hirdetett, hogy nagy igazságokat meg lehet ismerni, meg lehet tanulni, hanem itt egy új életről van szó! Igen nagy lépés a történelemben. Nem sok idő telik el, de a lépés hatalmas. A lelki történések világában egy egészen új az, ami történik! Az első közösség a hitre hivatkozhat! Döntöttek, ők Jézushoz tartoznak!

***Ez az első közösség megoldja a társadalmi rangból adódó különbségeket!
Megszünteti a nyomort és mindenki annyit kap a javakból,
amennyire szüksége van! Ez forradalmi változás!***

Nemcsak megtanultak valamit, hanem
az életükben kell ezt megjeleníteni, életre váltani!
Ez a hit megjelenése a világban!

Nem véletlen, hogy azok, akik látták az első közösség tagjainak életét, megismerték gondolkodását, magatartását, azt mondták:

***„Nézzétek, hogy szeretik egymást!”
Ez a hit gyümölcse!***

***Ez az első közösség, az első Egyház ezzel az üzenettel állt bele a világ történetébe!
Azt a feladatot kapják: Menjetek, tegyetek tanúságot erről minden ember előtt!***

A hívő ember irgalmas!

Ma a hit vasárnapján, - amit II. János Pál pápa az irgalmasság vasárnapjának nevez, - kössük össze ezt a két fogalmat. A pápa nem véletlen nevezte ezt a vasárnapot az irgalmasság vasárnapjának. Isten elvárja a hívő embertől, hogy irgalmas legyen. Megtapasztaltuk az első keresztény közösségben, hogy a nyomort megszüntetik, mindenki szükségének megfelelően részesül a javakból. Ez az irgalmasság megnyilatkozása!

A héberben az irgalmasság azt jelenti, ***védettség***. Mindenki megérezte, hogy védett. ***A latin világ*** ezt a fogalmat így nevezi: *miseri cordi*. Azt jelenti, hogy ***szánalomra gyúl a szíve***, megesik a szíve a másik ember szükségén. ***A magyarban*** az irgalom az urál-altaji nyelvcsaládból hozott szó, ami azt jelenti, hogy elenged. Itt egy kis értelmezésre van szükségünk, hogy megértsük, mit jelent. ***Elengedni valakinek az adósságát***. A magyar irgalom szó mögött ez a valóság feszül. Az irgalmasság vasárnapján ezt az igazságot kell a hit mellé tenni.

***Irgalmasnak lenni azt jelenti,
hogy gondunk van a szükségét szenvedőre!
Nagyon komoly kérdés ez!***

A hit évében, az irgalmasság vasárnapján valamiképpen szintézisre kell jussunk. Helyesen kell gondolkodnunk a keresztény hitre hivatkozó küldetésünkön.

A hit útján el kell indulni!
Van térképünk: a Biblia! Vegyük kezünkbe, ennek nyomán el lehet indulni!

A hitben meg kell gyökerezni!

A hitbe nem lehet beleszületni. Legtöbbünk beleszületett egy keresztény családba. A hitbe nem lehet belekeresztelkedni. Sok a megkeresztelt keresztény.

A hitbe bele kell gyökerezni!
Vagyis a hitnek kell, hogy cselekedetei legyenek!
A hitben ki kell tartani!

Ez azért fontos, azért hangsúlyozom, mert általában 40 éves kora környékén majdnem minden ember egy kicsit kiábrándul. Visszatekint és kiderül, hogy a múltnak sokkal nagyobb a súlya, mint a jövő reménye. Az ember elgondolkodik azon, hogy mik voltak a céljai, törekvései, mire jutott. A legtöbb emberen valamilyen fajta kiábrándultság vesz erőt. Ezért nagyon fontos a hitben kitartani, mert megvéd bennünket ettől a kiábrándultságtól, ha van és voltak cselekedeteink. Abban az esetben Isten garantálhatja a távlatot, az életbe vetett hitet, ha vele egy új kapcsolatunk van. Az első keresztény közösség erre nem is gondolt, hogy Jézus Krisztus egy új világot hozott, új kapcsolatot Isten és ember között, új társadalmat, ahol az emberek úgy tartoznak össze, ahogy erről szóltam.

Gondolkodjunk el ezeken. Nagyon nagy a hit kihívása. Nagyon nagy a feladatunk. Valaki azt írta, hogy a világot csak az irgalmasok értik. A tolvaj titokban megszerzi a világ javait. Az irgalmas titokban szétosztja a saját javait. Erre hivatkozva mondják, hogy a világot csak az irgalmas érti. Csak az irgalmas tudja, hogy mire valók a javak. Következésképpen azokat a feszültségeket, amik a társadalomban vannak, azt a szétszakadozott szerkezetet, aminek szenvedői vagyunk, csak ez az irgalmas gondolkodás tudja újraépíteni.

Ha ennek részesei vagyunk, akkor Isten akarata szerinti életet élünk!

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Hova jutunk el az eszünkre hivatkozva és hova kellene eljutnunk? Hit nélkül messzire nem. Az igazán hívők és az irgalmas szívű emberek egy új világot teremthetnek. Különben a nyomorban élők nyomorban maradnak, a szegények hangoztatják a szegénységüket. Akik meg jólétben élnek, azok csak magukra gondolnak.

Gondolkodjunk el azon, hogy mire is születtünk.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Azt kérem Istentől, hogy a kedves Testvérek részesüljenek a szentmise áldásának erejében. Mindegyikünknek sikerüljön hitünk szerint élni. Tanúságot tenni arról az isteni erőről, isteni életről, ami bennünk van.

A Szentatya a szegények Egyházát akarja. Segíteni a szegényeken. Csakhogy ennek két feltétele van. Az egyik: akiknek van, azok osszák meg a javaikat másokkal. El lehet ezt érni? A másik, ami még inkább aggaszt: a nyomorban lévők, a bajban élők helyzete, illetve a gondolkodása. Ma a világban elhatalmasodott egy gondolkodás: jár, nekem jár ez, ez, ez... Ez a gondolkodás mérgező. Aki nyomorog, ne rajtunk kérje számon az értékeket. Azért a szegénység más kérdés. Ez a változás csak akkor lehetséges, ha mindenki elgondolkodik a saját helyzetén. Vannak, akik azt hangoztatják, hogy jár nekem, de otthagyják a vidéket, ahol munkával meg lehet szerényen élni. Eljönnek a városokba, az aszfaltra, ahol maximum kukázni lehet. Nagyon összetett kérdések ezek.

Nagyon örülünk a Szentatya gondolkodásának, annak, amit meghirdetett. Mindenkinél van min elgondolkodni. Az első keresztények példáját lássuk magunk előtt, akik megszüntették a nyomort, a javakból mindenki annyit kapott, amennyire szüksége volt. Szükségünk van Isten

á

l

d

á

s

á

r